

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-153/15-5

Odvjetnički ured S. – odvjetnik I. S.
Z.

Zagreb, 29. siječnja 2016.

Poštovani,

povodom Vaše obavijesti od 4. kolovoza 2015. godine kojom predlažete da ovaj Sud na temelju odredbe članka 83. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12. i 152/14.-dalje: ZUS) po službenoj dužnosti pokrene postupak ocjene zakonitosti i Odluke o sufinanciranju katastarske izmjere i obnove zemljišnih knjiga na području općine K. (Službeni glasnik općine Kukljica, 5/15) koju je donijelo Općinsko vijeće općine K., obavještavamo Vas kako slijedi:

Odluka o sufinanciranju katastarske izmjere i obnove zemljišnih knjiga na području općine K. (Službeni glasnik općine Kukljica, 5/15), donesena je na temelju članka 5. stavak 7. i 8. Zakona o državnoj izmjeri i katastru nekretnina (Narodne novine, broj 16/07. i 124/10.), te članka 32. Statuta općine K. (Službeni glasnik općine Kukljica, broj 2/13.).

Iz Vaše obavijesti proizlazi da predlažete ovom Sudu ukidanje navedene odluke uz obrazloženje da je ista nezakonita zbog toga što je jedinica lokalne samouprave, pozivom na odredbu članka 5. stavak 6. Zakona o državnoj izmjeri i katastru zemljišta, odredila da izdatke po navedenoj osnovi (financiranja poslova katastra) imaju snositi pravne, odnosno fizičke osobe uz obrazloženje da jedinica lokalne samouprave (općina K.) ne raspolaže imovinskim sredstvima na temelju kojih bi participirala u navedenim izdacima. Smatrate da je opisanim postupanjem povrijeđeno načelo jednakosti iz odredbe članka 3., članka 48. stavak 2. i članka 138. stavak 3. Ustava Republike Hrvatske te da je navedena odluka nezakonita budući se radi o zlouporabi javnopravnog ovlaštenja počinjenog od općine K. na način da je općina K. proširila primjenu zakonske odredbe sadržane u članku 5. stavak 6. Zakona o državnoj izmjeri i katastru nekretnina do ekstrema jer da jedinica lokalne samouprave ne može u potpunosti navedeno financiranje prebaciti na teret pravnih, odnosno fizičkih osoba, pri čemu je osporavanom odlukom određeno da pravne i

fizičke osobe imaju snositi teret financiranja poslova katastra u različitim iznosima, a jedini kriterij koji određuje visinu iznosa je narav pravnog subjekta, u smislu da li je riječ o fizičkoj ili pravnoj osobi.

Donositelj osporavane odluke – Općinsko vijeće općine K. po predsjedniku istog vijeća se očitovalo podneskom od 18. prosinca 2015., ističući da je osporavana odluka donesena sukladno odredbi članka 5. stavak 7. Zakona o državnoj izmjeri i katastru nekretnina, da citiranom odredbom Zakona nije propisano kojim omjerom jedinice lokalne samouprave smiju u financiranju poslova katastra nekretnina uključiti pravne i fizičke osobe nositelja prava na nekretninama već da je to pitanje ostavljeno jedinici lokalne samouprave te propisati navedeno prema njihovoj mogućnosti. Osporavanu odluku smatra zakonitom.

Odredbom članka 5. stavka 5. citiranog Zakona, propisano je da se sredstva potrebna za izvršenje Programa te za izradbu i održavanje katastra nekretnina osiguravaju u državnome proračunu te iz drugih izvora. U osiguravanju sredstava za obavljanje poslova državne izmjere i katastra nekretnina mogu sudjelovati županije, gradovi, općine te druge zainteresirane pravne i fizičke osobe (stavak 6.), a jedinice lokalne samouprave mogu u financiranje poslova katastra nekretnina uključiti pravne i fizičke osobe koje su nositelji prava na nekretninama na području obavljanja tih poslova, odlukom predstavničkog tijela (stavak 7.) kojom odlukom se određuje visina sredstava koje trebaju osigurati nositelji prava za pojedinu nekretninu (stavak 8.).

Osporavana odluka o sufinanciranju katastarske izmjere i obnove zemljišnih knjiga na području općine K. donesena je od Općinskog vijeća općine K. (dakle, predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave), sukladno ovlaštenju propisanom odredbom članka 27. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi, i odredbi članka 5. stavak 7. i 8. Zakona o državnoj izmjeri i katastru nekretnina. Navedenom odlukom određuje se visina sredstava koja fizičke i pravne osobe – nositelji prava na nekretninama na području općine K. (suinvestitori) plaćaju za sufinanciranje nove katastarske izmjere i obnove zemljišnih knjiga za k.o. K. na području općine K. (članak 1.). Suinvestitor – fizička osoba, kao vlasnik nekretnina na području općine K., obvezuje se platiti općini K. pripadni udio u sufinanciranju izvršenja radova iz članka 1. ove Odluke u iznosu od 2.000,00 kn. Suinvestitor – pravna osoba, kao vlasnik nekretnina na području općine K., obvezuje se platiti općini K. pripadni udio u sufinanciranju izvršenja radova iz članka 1. ove Odluke u iznosu od 1.000,00 kn po svakoj katastarskoj čestici (članak 3. stavak 1. i 2. Odluke).

Dakle, iz naprijed citirane odredbe članka 5. stavak 6. i 7. Zakona o državnoj izmjeri i katastru nekretnina proizlazi da je jedinicama lokalne samouprave dano ovlaštenje da u financiranje poslova katastra i nekretnina uključe fizičke i pravne osobe nositelje prava na nekretninama na području obavljanja tih poslova, pri čemu je nadalje u skladu s odredbom članka 5. stavak 8. istog Zakona, jedinicama lokalne samouprave dana mogućnost da svojom odlukom odredi visinu sredstava koje trebaju osigurati nositelji prava za pojedinu nekretninu, pri čemu zakon ne propisuje minimalni odnosno maksimalni iznos sufinanciranja navedenih poslova katastra od strane fizičkih ili pravnih osoba.

Naime, iz osporene Odluke ne proizlazi da bi jedinice lokalne samouprave u cijelosti prenijela financiranje poslova katastra samo na fizičke i pravne osobe što bi, kako to osnovano smatra i predlagatelj, bilo nezakonito i suprotno citiranoj odredbi čl. 5. st. 6., 7. i 8. Zakona o državnoj izmjeri i katastru nekretnina. To stoga što činjenica da citiranim odredbama Zakona nije

propisan omjer sredstava kojim jedinice lokalne samouprave mogu u sufinanciranje poslova katastra nekretnina uključiti fizičke i pravne osobe ne daje ovlaštenje jedinici lokalne samouprave da financiranje navedenih poslova u cijelosti prenese na fizičke i pravne osobe, što bi bilo ne samo nedopustivo već i protivno citiranim odredbama Zakona.

S obzirom na sve naprijed navedeno, obavještavamo Vas daje Sud na sjednici vijeća održanoj dana 29. siječnja 2016. ocijenio da u konkretnom slučaju nema osnove za pokretanje postupka po službenoj dužnosti.

Naposljetku, a u odnosu na navode o neustavnosti osporavane odluke, Sud napominje da je sukladno odredbi članka 3. stavak 2. ZUS-a, predmet upravnog spora i ocjena zakonitosti općeg akta jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe koja ima javnu ovlast i pravne osobe koja obavlja javnu službu. Kako je predmet objektivnog upravnog spora samo ocjena zakonitosti općeg akta, a ne i ocjena njegove ustavnosti, Sud tvrdnje o neustavnosti osporavane odluke nije razmatrao.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić, v.r.